

عنوان مقاله:

اپلیکیشن هوشمند مشارکتی؛ راهی نو در راستای پیشبرد برنامه ریزی محیطی پایدار

محل انتشار:

نخستین همایش ملی شهرآینده اندیشه بومی (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسنده:

فرشاد شریعت پور - پژوهشگر دکتری شهرسازی، دانشکده معماری و شهرسازی، دانشگاه هنر تهران، شهر تهران

خلاصه مقاله:

مساله اصلی که بسیاری از کشورهای در حال توسعه در سراسر جهان امروز با آن مواجه هستند، توسعه پایداری باشد. ایجاد یک محیط پایدار به تمرکز اصلی در بسیاری از کشورها تبدیل شده است و یکی از دغدغه های اصلی آن، مدیریت پسماند به صورت هوشمند می باشد. مساله پاکسازی محیط با استفاده از سیستم مدیریت پسماند استاندارد، هزینه قابل توجهی دارد. حتی با وجود مقدار زیادی پول صرف شده برای تمیز کردن محیط، هیچ تضمینی وجود ندارد که این وضعیت بتواند به صورت پایدار حفظ شود. برای مناطق شهری، این مشکل به دلیل رشد سریع جمعیت و دیگر توسعه ها که حفظ سیستم مدیریت زباله را دشوار می سازد، بدتر شده است. اگرچه مکانیزم های بسیاری برای تمیز و پایدار نگه داشتن محیط پیشنهاد شده است اما حل این مشکل بدون تعامل کامل جامعه پیرامون و فناوری، دشوار به نظر میرسد. تنها با ابتکارات شهر هوشمند از طریق ادغام فناوری در یک سیستم مدیریت پسماند میتوان محیط را در هر زمانی تمیز نگه داشت. بنابراین، هدف اصلی این مقاله توسعه یک مدل مفهومی که ساختار اساسی مورد نیاز برای توسعه اپلیکیشن هوشمند در مقابله با مسائل پایداری محیطی میباشد و همچنین بررسی پیوند مشارکت هوشمند بین فناوری و جامعه که میتواند برای کاهش مشکلات پیش روی در مدیریت یک محیط پاک به ویژه در یک منطقه شهری اجرا شود. در این راستا دو شهرمالزی و سنگاپور از منظر اپلیکیشن های هوشمند در جهت برنامه ریزی محیطی پایدار بررسی شده اند. در بخش روش پژوهش، الگوریتم مدل مفهومی اپلیکیشن "پاماند" (سامانه مدیریت پایدار پسماند) به همراه رابط کاربری آن پیشنهاد شده است. در نهایت این مقاله اذعان دارد که با بهره گیری از اپلیکیشن های هوشمند میتوان به نتایجی همچون، کاهش سطح آلودگی محیط، افزایش تعامل اجتماعی، دستیابی به یک محیط پایدار و تولید درآمد اقتصادی دست یافت.

کلمات کلیدی:

محیط پایدار، اپلیکیشن هوشمند، تعامل اجتماعی، شهر هوشمند

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1650439>

